

Librarian of Congress Washington, D. C.

IN SPIRIT LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND 3. O. TUESDAY MORNING, OCTOBER 19, 1948

LETO L. -- VOL. L

NO. 205

VESTI IZ SLOVENIJE

ALEKSANDER MAKLECOV je umrl v Ljubljani 7. septembra. Bil je Rus, ki je po prvi svetovni vojni prišel v Ljubljano. Kot nekdanji profesor v Rusiji je dobil mesto vseučilišnega profesorja na pravni fakulteti ljubljanske univerze. Naučil se je zelo lepo slovensko.

DR. ALFRED ŠERKO je bil v stari Jugoslaviji že zaprt radi komunizma. Toda kasneje ni prišel pri komunistih do veljave. Bil je sedaj upravnik Postojnske jame in vodja Zavoda za raziskovanje Krasa. Umrl je neadne smrti. 7. septembra ga je med neviht ubila strela. Pokopan je bil 9. septembra v Ljubljani. Smrtni oglasi v listih so brez komunistične zvezde in brez križa. Ranjki je bil sin znanega zdravnika in vseučilišnega profesorja Alfreda Šerkota, doma iz Cerknice.

DR. IVAN RAISP, zdravnik v Celju in primarij tamkajšnje bolnišnice, je nenadoma umrl 24. avgusta. Pokopan je bil 28. avg. v Celju.

DR. TONE HROVAT, zdravnik v Ormožu na Štajerskem, je bil pokopan na farnem pokopališču v Ormožu 5. septembra.

NEKAJ NAMESTITEV V LJUBLJANSKI SKOPLJI.

Dr. Pavel Simončič, profesor v Ljubljani, je imenovan za začasnega vikarja namestnika pri Sv. Petru v Ljubljani. Župnik Lojze Košmerlj je v begunstvu v Argentini, njegov prvi namestnik Pavlin pa je obsojen na 18 let ječe.

Gregor Andoljšek, kaplan v Polhovem gradu je imenovan po smrti župnika Štruklja za župnega upravitelja istotam.

P. Furtunat Vrečič, kapucin, je imenovan za kaplana v Škofji Loki.

Za župnega upravitelja v Gorinem Logatcu je imenovan Andrej Furlan, doslej ravno tam vikar-namestnik. Dosedanji župnik Skubic je umrl na Tirolskem v begunstvu.

Za župnega upravitelja v Želimljah in za soupravitelja župnije Golo je imenovan Karl Erjavec.

Za vikarja namestnika v Blagovici je imenovan Franc Kozjak, kaplan v Semiču. Župnik Štrekelj iz Blagovice je begunec na Koroskem.

Za kaplana v Semiču, je nastavljen Jožef Kvas, duhovnik ljubljanske škofije.

Podržaj Ciril je odšel iz (Dalle na 3. strani)

TRUMAN IN DEWEY SE PRIPRAVLJATA ZA ZADNJI NAPOR PRED VOLITVAMI

DEWEY Albany, N. Y. — Predsedniški kandidat republikanske stranke, Thomas E. Dewey se je vrnil s kampanjskega potovanja absolutno prepričan, da bo na 2. novembra izvoljen z lepo večino. Kakor doslej, se bo tudi zadnje 14 dni vzdržal vsakega direktnega napada za predsednika Trumana.

Na poti domov se je Dewey večeraj ustavljal in obdrževal govore v Buffalo, Rochester, Syracuse in Schenectady. S tem je zaključil drugo kampanjsko potovanje.

V sredo se bo podal v New York, v četrtek se bo udeležil večerje v počast Alfred E. Smithu, potem se bo podal na svojo farmo v Pawling, N. Y., kjer bo počival do nedelje.

Za drugi teden ima na programu govore v sedečih mestih: v torek 26. oktobra v Chicagu, v četrtek 28. okt. v Bostonu, v soboto 30. okt. v New Yorku, kjer bo zaključil svojo kampanjo za predsedniško izvolitev.

Večinoma vse časopise je za Deweya in mu prerokujejo slajno zmago. Senator Vandenberg je celo rekel, da bo dobil Dewey 400 elektorskih glasov, Mr. Truman pa komaj 181.

TRUMAN Washington. — Včeraj je poletel predsednik Truman v Miami, Florida, kjer je govoril konvenciji Ameriške legije. Rekel je, da bo šel v Florido kot predsednik Zed. drž. in ne kot predsedniški kandidat demokratske stranke.

Toda sinoči je bil za zopet kandidat, ko je govoril v Raleigh, N. Carolina. Danes bo govoril farmarjem v North Carolina. Ko se bo predsednik vrnil jutri večer v Washington, bo ostal tam tri dni. Potem se bo za zopet podal na kampanjsko turo in sicer bo obiskal velika mesta, v soboto Pittsburgh, potem se bo podal v Chicagu, Cleveland, Boston, New York, Brooklyn in St. Louis. Ta meseca so dala zadnjih 16 let lepo večino demokratski stranki. Za letošnje poskusna glasovanja, da so demokrati nekaj izgubili, toda imajo še vedno nad 50% glasov. Ako hoče predsednik zmagati, mora dobiti elektorske glasove v večini velikih držav in ako hoče dobiti velike države, mora dobiti zadostno večino v velikih mestih.

Predsednik Truman se vedno kaže, da je absolutno prepričan, da bo zmagal pri volitvah, čeprav kažejo dozdaj vsa poskusna glasovanja, da bo zmagal njegov nasprotnik z veliko večino.

NADALJNI PRISPEVKI ZA LAUSCHETOVO KAMPAJNO

V našem uradu so bili izročeni sledeči nadaljni darovi za Lauschetovo kampanjo: John Patrick, 1105 E. 74. St. je prispeval \$10, Lauschetov prijatelj je tudi podaril \$10.

Po \$5 sta darovala: Mrs. Mary Lach, 5608 Bonna Ave. in Anton Znidaršič, poznana mlekarica na 1166 E. 60. St.

Prav lepa hvala vsem skupaj za izdatno darove.

Med Slovenci po svetu

Iz Kanade Nicholson. — Z listom Ameriška Domovina sem zelo zadovoljen. Prav nestrno pričakujem vsako številko. Čitam iz nje zanimive članke, prav posebno pa me zanimajo vesti iz Slovenije. Ker sem občutil sam dobroto komunizma, zato lahko rečem, da so vse te vesti, kar jih ponatisne Ameriška Domovina, resnične.

Pozdravljam vse nove naseljence Slovence v Kanadi in drugod. Mihael Rebol.

SPOMNI SE SLOVENSkih BEGUNCEV S KAKIM DAROM

Lausche ima prednost po mnenju volilcev

Vsa javnost v Ohio je soglasna v tem, da je Lausche pridobil že večino volilcev v državi. Angleško in drugo časopisje poudarja Lauschetovo prednost pred njegovimi nastopi. Lauschetovi volilni shodi so navdušene manifestacije za njegovo kandidaturu. Prednost, ki jo ima Lausche je predvsem v tem, da je osebnost, ki osvaja, pridobiva, ima osebno privlačnost in prijateljsko toplino, tako da zborovalci, ki ga srečajo, poslušajo, z njim govorijo in ki niso njegovi politični pristaši, postanejo njegovi oboževalci in prijatelji, predno se razidejo.

Zadnji čas so nekateri listi skušali obrniti proti Lauschetu. Trdili so da to morajo storiti radi tega, ker je izjavil, da bo on sam volil predsednika Trumana. To pa je tudi edina napaka, ki so jo mogli najti na Lauschetu njegovim nasprotniki. Ali je to napaka? Ali je Lausche s tem grešil, če je javno povedal, da je ostal zvest svoji stranki, da ni nikak političen divjak in da bo kot discipliniran strankar volil tistega, ki ga je strankino vodstvo postavilo za kandidata.

Lausche ni nikdar zanikal, da je pristaš demokratske stranke. Lausche je vedno samo poudarjal, da v izvrševanju javnih in državnih dolžnosti ne poslušamo nobene strankarske protekcije, ampak odloča samo v pravično korist državljanov brez ozira na strankarsko pripadnost. S tem, da je Lausche moško in odkrito povedal, da bo sam tudi pri teh volitvah volil kot demokrat, je ravnal kot mož, s tem pa ni postal nič bolj pristranski kakor je bil poprej v očeh vseh, posebno pa neodvisnih volilcev. Nedemokrati se lahko slej ko prej z vsem zaupanjem zanašajo, da bo Lausche v državnem poslu enako pravičen in enako strog v izvrševanju zakonov, kakor ga vedno poznamo. Saj je njegova kariera že dolga. Spomnimo se, kakšen je bil Lausche kot sodnik, kako priljubljen je bil kot župan in kako velik je bil kot guverner države Ohio. Po teh novih volitvah mora iziti naš Frank Lausche še večji in močnejši. Vsi Slovenci delajmo za to.

Skandalozno ravnanje z našimi begunci

Včeraj smo priobčili pismo našega begunca v Nemčiji, ki se muo godi krivica. V tej skupini je večje število beguncev. Kaj se je z njimi zgodilo?

16 avgusta 1948 je gospod Alva A. Sippson, šef oskrbe in prehrane pri javnem uradu IRO za Italijo javil okoli 800 beguncem taborišča Paganini pri Salerno, da jih bo IRO radi diplomatskih težav z Jugoslavijo premestila v Nemčijo in sicer zopet v tamkajšnje IRO taborišče.

Isto sta potrdila tudi polkovnik Findlay in Mr. Kennedy zastopnik beguncev, ko se je ta skupina beguncev peljala preko Rima v Nemčijo. Oba gospoda sta najvišja funkcionarja IRO v Italiji.

Ko so begunce prišli v Nemčijo, so begunci pa zvedeli, da so vse te besede samo prevara. V Nemčiji so jih namestili v nemško taborišče, za Nemce, ne za D. P., prišli so pod nemško upravo in z njimi je prišlo poročilo IRO iz Italije, da ti judje nimajo nič opraviti z IRO in nimajo nikakih begunskih pravic.

Kako je moglo biti tako poročilo napisano in poslano, je zelo težko vedeti. Resnica je, da so bili vsi ti slovenski begunci zanišani v Italiji in da so jih vsi uradni organi proglasili za "eligible". Vsi so dobili "IRO control block". Zanje so uradni organi IRO pripravljali tudi emigracijo. Dobili so odloke o svojih begunskih pravicah v septembru 1947. Ves čas prej in kasneje so preživeli v IRO taboriščih. Zakaj so sedaj naenkrat brezpravni? Tri leta so dejansko uživali vse begunske pravice, sedaj jih proglašajo za ljudi, ki teh pravic nimajo. Tri leta in več imajo ljudje v rokah dokumente iste IRO, ki jim sedaj odreka vso pravico do teh dokumentov. To je predebelo krivica in preneumna poteza celo za komuniste v IRO.

Vse bi to lahko bila kruta šala, če ne bi oblasti v Nemčiji postopale točno po lažnem poročilu IRO iz Italije. Sloven-

ski begunci so postali v Nemčiji brezpravni. Ker niso pomagali protesti in pojasnjevanja, so se zatekli k najhujšemu sredstvu, začeli so gladovno stavko. To je zaleglo. Obrnili so pozornost nase in ugotovilo se je, da se jim godi krivica.

Strahna je usoda ljudi, ki se morajo z gladovno stavko boriti za pravico na svetu, za pravico biti brezdomec, begunec.

Tilova vlada je vrgla iz šol vse dijake, ki so proti Tifu

Samo v Belgradu jih je bilo izobčenih 233 na univerzi in tehničnih šolah

Belgrad. — Jugoslovanske šolske oblasti so izobčile 233 dijakov na univerzi in tehničnih šolah v Belgradu. Obdožile so jih sovražnosti proti sedanjim vladim, nemoralnosti in vohunstvu.

Na univerzi in drugih šolah so šolske oblasti nabile na desko imena izobčenih dijakov in pri vsakem je bilo zapisano, česa je obtožen. Poroča se, da je namen te odredbe izločiti od višje šolske izobrazbe vse dijake, ki izhajajo iz srednjega stanu. Izobčeni dijaki se ne morejo vpisati na nobeno drugo šolo v Jugoslaviji.

Bucharest. — Kominform je izdal buletin, v katerem govori o maršalu Titu in njegovi vladi, kot o "nič vrednih degeneriranih". Primerja jih Trockiju in Buharinu, ki sta umrla nasilne smrti potem, ko ju je sedanja ruska vlada označila kot izdajalca. Biletin pravi, da so jugoslovanski voditelji prisegli zvestobo Sovjetski zvezi in komunistični stranki z besedami, z dejanji pa izvršujejo Rusiji sovražna politiko.

Boďte previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite to samo pri signalni luči!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Iz bolnišnice — Frank Marolt iz 885 Alhambra Rd. je prišel iz bolnišnice, kjer je bil več etdnov. Zahvaljuje se vsem prijateljem za obiske in cvetlice.

Prestavljena seja — Društvo Kraljica miru št. 24 SDZ bo imelo svojo mesečno sejo v sredo zvečer ob 8, namesto v torek. Seja bo v SND na 80. cesti.

Urajuje tudi doma — Slovenski odvetnik, John L. Mihelich urajuje ob pondeljkih in četrtek zvečer od 6 do 7:30 tudi na svojem domu, 1200 Addison Rd. Čez dan pa urajuje vsak dan v mestu, 300 Engineers Bldg.

Četrta obletnica — V sredo ob 9 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Jennie Merhar v spomin 4. obletnice njene smrti.

Zahvala iz Indiane — Mr. in Mrs. Joseph Gerbeck iz Indianapolis, Ind. se želita tem potom najlepše zahvaliti vsem clevelandskim prijateljem za prijazna voščila k njihju 25-letnici poroke. Posebno lepa zahvala pa gre Mr. in Mrs. Frank Brancelj ter Mr. in Mrs. John Cerar za krasen spomin, ki ji-ima bo ostal za vedno.

Pri družini Mr. in Mrs. Edward M. Debevec, 24996 Lake Shore Blvd. so kupili zalo deklico, ki je tehtala ob rojstvu 8 in pol funta. Mati in dete se prav dobro počutita v bolnišnici sv. Ane. Naše čestitke!

Sedmina — Jutri ob 7:45 bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Emo Drobnič ob priliki sedmine njene smrti.

Iz bolnišnice — Frances Debeljak, 16011 Saranac Rd. se je povrnila iz bolnišnice. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči darovi za slovenske begunce: Anton Ogrinc, slovenska mesnica na 6414 St. Clair Ave. je darovala \$20.

Mr. in Mrs. John Glavič, 1075 E. 64. St. sta dala \$12. Msgr. Vitus Hribar je poslal \$10, in sicer so darovali: Msgr. V. Hribar \$5, Miss Mary Sternad \$2 in neimenovana \$3.

Po \$2 sta darovala: Peter Čemažar, Chicaga, Ill. in Mrs. Frances Stegu, 15018 Ridpath Ave.

Anton Meljač poroča iz Newburgha, da je prejel \$24 in sicer so darovali: Mike Vrček, iz 78 St. \$10, po \$5: Joseph Hrovat, 3678 E. 78. St. in Mrs. Rozi Hrovat, isti naslov. Po \$2: Anton Valentič iz 78. ceste in Mrs. Alojzija Stopar, 3907 E. 96. St. Iskrena zahvala vsem skupaj in priporočamo še drugim, da bi ob priliki kaj prispevali v ta blag namen.

Turške žene v vojaški službi

Carigrad. — Prvikrat v življenju turške žene dobivajo pouk v vojaških vedah. Učijo se streljati in bojevati, predvsem pa opravljati bolniško streebo v vojaških bolnišnicah in lazareti.

MR. TRUMAN PRIDE V CLEVELAND NA 26 OKTOBRA

Predsednik Truman bo imel javni shod v Clevelandu na 26. oktobra in sicer v mestni dvorani. Vse priprave bo vodil Ray T. Miller. Pri tem bodo sodelovala delavska organizacija, Clevelandka delavska federacija, Clevelandski industrijski koncil in odbor železničarskih unij.

Skupni odbor demokratske stranke in zastopnikov delavskih organizacij delajo priprave, da bodo predsednika Trumana kar najslovesnejše sprejeli. Prav na tak način, kakor so sprejeli Roosevelta leta 1940.

Mrs. Albina Novak je načelnica kampanje za Community sklad

Mrs. Albina Novak, 6516 Bonna Ave. je bila imenovana za načelnico kampanje pri pobiranju doneskov za Community sklad. Izbrana je bila, da vodi Norwood sekcijo v Metropolitan diviziji.

Kampanjo za nabiranje v Community sklad v Clevelandu so pričeli večeraj. Za letos je določena kvota \$5,200,000.

Senator Taft že išče delo za Herberta

Washington. — Iz skrajno zanesljivih virov se zadržuje, da je ohijski senator Taft urgiral predsedniškega kandidata Deweya, naj na vsak način imenuje sedanjega ohijskega guvernerja Herberta za obrambnega tajnika Zed. drž. To, seveda v slučaju, če bo Dewey izvoljen za predsednika. Taft je rekel, da je država Ohio upravičena do enega mesta v vladi in to mesto naj dobi Herbert.

Taft ni rekel, če je že prepričan, da bo Frank Lausche porazil Herberta za guvernerja in da mu radi tega že sedaj išče primerno službo.

Tri na dan

John L. Lewis, predsednik unijskih premogarjev, bo imel odsej \$50,000.00 plače na leto. Dozdaj je imel "samo" \$25,000. Vsaak premogar bo pomagal k tej "skromni" plači s tem, da bo plačeval po \$4 na mesec. Še enkrat mu bodo nekoliko primaknili, pa bo dobival več kot predsednik Zed. drž.

Matt Petrovich apelira v Prosveti, naj bi vsi volili za Wallacea (tudi socialisti), če hočemo imeti mir. Kje je bil Matt pa takrat, ko je prav ta Wallace tako navduševal vojake za vojsko, odobraval na celi črti vojno in apeliral na Amerikance, naj kupujejo vojne obveznice, da bo denar za armado. Seveda, Wallace je bil takrat pri vladi.

Čudno, da vsak predsedniški kandidat obljubuje, če ne celo garantira, da ne bo vojne, če bo on izvoljen. Komaj se po dobro vsede, že zahteva od kongresa, naj napove vojno. Saj še nismo pozabili Wilsona in Roosevelta: "naši fantje ne bodo šli nikoli na tuja bojišča..." Ampak mili naroki vedno zopet nasede sladkim obljubam.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Cleveland 4, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

OCTOBER	
S	M
3	4
10	11
17	18
24	25

SUBSCRIPTION RATES
 United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 205 Tues., Oct. 19, 1948

Prezgodnje veselje

Ohijski republikanci že naročajo pijačo na medvedovo kožo. Mislijo namreč, da je Frank Lausche, kandidat za guvernerja, toliko kot pomandran.

Po našem skromnem mnenju, je pa njih veselje veliko prezgodnja in da jih bo na 3. novembra, ko bo znan izid volitev, zelo glava bolela.

Ker niso mogli republikanci in drugi, ki ne marajo Lauscheta, ali ki se ga boje, najti drugega slabega na njem, da bi ga mogli očrtniti pred volivci, se jim je končno ponudila druga prilika, da lopnejo po njem. V svoji nadutosti, rajši bi rekli: politični naivnosti, mislijo, da bo Lauscheta politično pokopalo dejstvo, ker je javno izjavil, da bo glasoval 2. novembra za predsednika Trumana To, mislijo, je neodpustljiv greh, je politični skok v brezno, je politični samomor, škandal in večna sramota, ker je šel kandidat za guvernerja države Ohio, ki je obenem tudi nosilec demokratske liste v državi Ohio in je javno izpovedal, da bo glasoval za Trumana, ki je tudi nosilec demokratske liste v Zed. državah. Torej demokrat ne sme glasovati za demokrata, če pa že glasuje, mora biti to stroga tajnost.

Prej, ko razgalimo ta "neodpustljivi greh" kandidata Lauscheta, naj poudarimo, ali pribijemo, da kandidira Lausche za guvernerja na demokratski listi, je torej nosilec demokratske liste v državi Ohio. To ve vsak in je bil kot tak izbran pri primarnih volitvah meseca maja. Lausche ni kandidiral kot kak neodvisen ali kaj drugega, ampak kot pripadnik demokratske stranke. Državljeni države Ohio so ga kot takega izbrali za svojega kandidata proti republikanskemu kandidatu. To je jasno in pribito. Kot vsak drugi ameriški državljani bo tudi Lausche volil 2. novembra in ali bi mogel kdo samo za trenutek dvomiti, da Lausche ne bo oddal svojega glasu demokratskemu kandidatu za predsednika? Če ga ne bi, potem ne bi bil vreden, da bi nosil listo demokratske stranke v državi Ohio in zaslužil bi po vsej pravici, da ga demokratska stranka briše iz svojih vrst.

Značilno je, da nihče ne šteje v greh republikanskemu kandidatu za guvernerja v državi Ohio, če bo glasoval za republikanskega predsedniškega kandidata. Da bo glasoval zanj, je javnosti znano, saj se je udeležil republikanske narodne konvencije in je tam pomagal izbrati predsedniškega kandidata. To sme, seveda, kot svoboden ameriški državljani. Obratno pa kandidat Lausche ni bil na narodni konvenciji demokratske stranke, torej ni pomagal izbrati predsedniškega kandidata demokratske stranke. Kot pristaš stranke je vzel samo na znanje to, kar so izvršili demokratski voditelji. In to mu štejejo v neodpustljiv greh.

Pa kako se je primerilo, da je prišel Lausche odprto za Trumana? Ne, Lausche ni obesil potne torbe čez ramo in šel od kraja do kraja delat propagando za Trumana. Ampak okolnosti so prinesle, da ni mogel drugače: ali Truman čisto prezreti in molčati v bojazni, da bi to škodilo njegovi lastni kandidaturi, ali se pa izjaviti za Trumana Ne, ni se skril, ni se potajil, ampak je stopil naprej in izjavil, da bo oddal svoj glas pri volitvah za demokratskega predsedniškega kandidata, ki je slučajno — Truman.

Lausche ni iskal prilike, da bi bil skupaj s Trumanom, ampak je bil Truman tisti, ki je povabil Lauscheta, naj pride na vlak, s katerim se bo Truman vozil po državi Ohio in se tam priporočal za izvolitev. Velika čast je za vsakega, ki ga predsednik Zed. držav povabi k sebi. Radi bi poznali človeka, ki bi se takemu povabilu odrekel. Tudi Lausche se ni. In pri svojem obhodu po državi je Mr. Truman toplo priporočal državljanom, naj izvolijo za prihodnjega guvernerja enega najboljših mož — Lauscheta. Ves dan, povsod je predsednik Truman to naglašal. In ko je zvečer predsednik govoril v natprano polni dvorani v Akronu, kjer je bil z njim na odru tudi Lausche, je predsednik zopet priporočal Lauscheta. In ali naj bi bil Lausche na vse to molčal? Molčal zato, ker bi morda vsaka njegova beseda v prilogi Trumanu škodovala Lauschetu pri volitvah? Ne, Lausche se je izkazal, da je mož, da je svoboden ameriški državljani, da se zaveda pravice svobodnih volitev v Zed. državah in je rekel, da bo on oddal svoj glas za Trumana 2. novembra. Nič drugega ni mogel storiti Lausche v danem slučaju. Ni mogel molčati, ni mogel enostavno prezreti položaja, ali mu je bilo prav ali ne.

Zdaj vpijejo nasprotniki Trumana, da bo to škodilo Lauschetu in da je s to svojo akcijo izgubil priliko do izvolitve. Taki, ki to trdijo, ne govorijo pošteno in vemo, da če bi bil Lausche molčal, bi ga besedno linčali, ga zmerjali kot bojazljivca in nevednega glasov poštenih državljanov. Po našem mnenju je pa Lausche prav s tem pogumnim nastopom pridobil, mnogo pridobil, ker je pokazal, da mu ne bo kot svobodnemu ameriškiemu državljanu nihče ukazoval, komu bo oddal svoj glas, pokazal, da je mož, ki v odločitvenem trenutku ne izbegne povedati svojega stališča, pa je to ko-

mu prav ali ne in da bo javno povedal svojo namero, pa če ga to tudi stane izvolitev.

Državljeni, takih mož potrebujemo, take može moramo imeti v javnih uradih. V teh kritičnih časih moramo imeti na vodilnih mestih neustrašene može, ki nosijo svoje srce na jeziku. Tak mož je Frank J. Lausche in takega moža bodo državljani velike države Ohio izvolili za svojega guvernerja. Mi smo ponosni nanj, bolj še kot kdaj poprej, ker se je izkazal za celega moža. Ne morda zato, ker je rekel, da bo glasoval za Trumana, ampak zato, ker si je upal javno povedati, komu bo oddal svoj glas, ko jih je bilo mnogo, ki so mislili, da si tega ne bo upal. Zmotili so se in jih jezi, ker so slučajno proti Trumanu. Pozablja pa, da je guverner eno, predsednik pa drugo, da predsednik nima ukazovati v državah, guvernerji pa ne predsedniku po naši ustavi. Hvala Bogu za tako ustavo!

BESEDA IZ NARODA

Spomini na Toronto, Kanada

Beseda novodošliim beguncem. Cleveland, O. — Odkar sem bil med vami, mi uhaja spomin na vas. Rad bi ostal z vami, vas poslušal in z vami sočustvoval. Premalo smo se pogovorili; premalo ste nam povedali o vsem, kar ste doživeli in prestali. Pa tudi od naše strani niste dobili to, kar bi lahko pričakovali, to je vsaj malo več našega sočustvovanja bi vam bili morali izkazati. Toda čas, ki je bil določen, je bil uporabljen samo za prisrčno snidenje, ki pa je bilo vse le razveseljevanje. Vsak je bil ganjen, vsak utopljen in hvaležen ljubezen drug do drugega. Vse žalovanje in prejšnje gorje je bilo za ta hip pozabljeno.

Eno, ki sem odnesel s seboj v dolgoletni spomin, je bil nastop reditelja na odru, ko je otvoril pevski koncert. Besede, ki so bile tam izgovorjene, so šle meni in mislim mnogim v srce tako globoko, da ne bodo pozabljene. Zelo zelo želim in naprosil sem, naj jih kdo napiše in pošlje v ta naš dnevnik A. D. da jih bodo brali ljudje, ki imajo čut in srce za vas, toliko obrekovane begunce. Te besede naj bi vam celile rane, ki so vam bile po krivici prizadejene. Polagoma pa prihaja resnica na dan in vaša pravična borba, ki ste jo vojevali za ohranitev verskega in demokratičnega življenja, prihaja kot častna zmaga od vas in po vas. Ljudje spregledujejo in vas priznavajo, spoštujejo vsi, ki so odkritega srca in res narodno zavedni. Kanadska vlada vas sprejema z veseljem in si prizadeva, da vam nudi šole in izobrazbo, da boste mogli vztrajati in si služiti kruh.

V kolikor sem se mogel na kratko prepričati, je vaša bodočnost tam sijajna. Videli sem okolnosti in že tolikokrat čital o bogastvu kanadskega ozemlja, ki je za pridne roke tako ogromna dežela, da bi lahko sprejela in osrečila begunce iz vseh dežel s svojo bogato zemljo.

Zelo rad bi vam na koncertu povedal še tole: Vzemite to, da ste dospeli v Kanado za vašo novo in srečnejšo domovino z veseljem! Vem, da to ni vaša ljubljena rojstna domovina, toda vi jo boste naredili tako. Sedaj se vam zdi še vsa nerodna, tuja in mrzla. Nima tiste toplote in lepote kakor jo je imela slovenska domovina; in tuja je in vam se zdi, da se je ne boste mogli nikoli privaditi. Verjemite mi, da so to samo očitnosti vašega utrujenega življenja in njegove poti. Vi ste izmučeni, zbegani in mislite, da ni nikogar, ki bi vas cenil in spoštoval in da bo ne mogoče se privaditi tuje domovine in tujega jezika, šeg in običajev. To je varanje! Zaučajte! Vi ste povsod dobrodošli. Vi ste in ko vas bodo še bolj spoznali, boste tudi še bolj spoštovani.

Naj vam cenjeni begunci povem iz lastne skušnje, ki je za menoj in za mnogimi že 50 let, kako smo mi dospeli v novo izstare domovine in kako smo se

počutili. Mnogi pionirji, katerih življenjske sem popisoval, so mi povedali, da ko so dospeli sem v Ameriko iz takratne Avstrije, kjer niso skoraj denarja poznali, so se takole izrazili: "Ko bi se mogel vrniti nazaj v domovino v dveh mesecih, bi ne ostaj tukaj, vrnil bi se bil nazaj." Tako mnogi, mnogi. To je sprememba rojstnega kraja z novim krajem. Vi ste sedaj dospeli sicer iz kraja trpljenja, to je, da ste trpeli pomanjkanje vsega, poleg tega pa na pomanjkanju domačnosti, prijaznosti domačih ljudi. Živeli ste med tujci, ki so vas gledali kot nezaželjene. To vas je bolelo še bolj kot pomanjkanje. Polagoma ste se temu privadili in udali ste se usodi. In, ko ste taborišča zapustili, ste se že toliko privadili, da je bila vaša ločitev naravnost težka, vsaj tako so mi pripovedovali sami begunci.

Sedaj je tudi ta vaša nova domovina še vsa tuja in pušča; toda, nikar ne pustite take misli in sodbe k sebi! Recite: — Ni res ta tujina tako odurna in zoprna. Tu imamo varnost in zaslužek, tu je naša druga domovina, bogata zemlja, rodovita zemlja in industrija za pridne roke. — Tako zaupajte! Kanada vas je sprejela in bo za vas skrbela. Že beremo, da se za vas poganja, da vam želi dati šole za izobrazbo in vse prilike, da vas obvaruje pred komunizmom, katerega se boji vsaka prava in res dobra demokracija. Mogoče bodo pristiskali na vas komunistični agenti in vas skušali zvoditi v komunizem, to bi bila pa velika krivica za državo, ki vas je rešila izpod oblasti, kamor ste bili vrženi radi revolucije komunizma. Ako boste državi zvesti in se držali dela, boste sebi zidali zlato bodočnost in tako pomagali svoji novi domovini.

Eno vam polagam na srce, to si zapomnite, to vam pišem za vašo srečno bodočnost. Pišem iz svoje izkušnje za vaše pričevanje: Delaj in molil! — Dodatno k temu pa še ena čednost, ki vas bo storila srečne: — Hranite denar! — V tem bo vaša sreča, v tem bo vaša zmaga in čast! Kdor hoče biti neodvisen in še drugemu pomagati, ta naj hrani denar in vsak cent, ki ga lahko prihrani. Samo na ta način boste postali neodvisni, samo to bo vaša resna pravna svoboda. Če se imam komu zahvaliti za to, kar sem danes, naj gre ta zahvala tem, ki so me učili hraniti in moliti. Kdor bo hranil in molil, naj ve, da mu ne bo treba beračiti, in bo lahko še drugim pomagal, kakor pomagajo danes tisoči. To so največji taki, ki so vestno delali in ohranili vero v Boga. Tisti so, ki toliko storijo in storili za vas begunce. Te po smemajete in boste povsod želi spoštovanje in čast. Če vam morem kaj dobrega svetovati, so to zgorajšne besede. Bog živi vas!

Anton Grdina.

— Papir so prinesli v Evropo Arabci. Nekateri učenjaki trdijo, da so ga dobili od Indijancev.

To in ono iz La Salle

La Salle, Ill. — Zopet sem našel nekaj novega v našem la-sallskem časopisu in sicer, da bosta 23. oktobra poročena v slovenski cerkvi sv. Roka Miss Anna Oklečen in Mr. Dominik Arbais, oba rojena v La Salle ter oba dobra katoličana že od rojstva kot njiju stari. Nevesta je hčerka družine Mr. in Mrs. Anton Oklečen, ki so veliki podporniki naše cerkve sv. Roka kot tudi hčerka in sinovi. Ženin pa je sin italijanskih staršev, ki spadajo v faro sv. Rozalije.

Dne 9. oktobra je bil položen v sveži grob Louis Končnik; mož je bil dalj časa bolan. Umrli je 7. oktobra v St. Mary bolnišnici v La Salle. Pogreb se je vršil iz cerkve sv. Roka na pokopališče sv. Vincencija. Star je bil 52 let. Rojen je bil v okraju Kamnik na Gorenjskem. Zapušča žalujočo soprogo. Naj v miru počiva.

V cerkvi sv. Roka bo 24., 25. in 26. ta mesec 40 urna pobožnost, kot je bilo oznanjeno 10. oktobra v cerkvi. Prav prijazno vabi vse farane k tej pobožnosti naš g. župnik Rev. Stefan Kasovič. Torej, farani, ne zamudite te lepše prilike; mogoče bo za marsikaterega to zadnja 40 urna pobožnost. Vabljeni ste vsi brez izjeme.

Obiskaj nas je 2. oktobra naš prijatelj muzikant Mr. John Rieffel iz Jolietta, kateri je igral na svatbi Mr. in Mrs. Louis Bučar. Prav izvrstno je igral in potem se je oglašil tudi v gostilni pri Tonetu na hribu, kjer je igral 3. oktobra. Torej hvala, John in upamo, da se še kaj oglašiš med nami La Sallečani, kadar Ti bo čas dopuščal. — Jenko bratje so dali svoje trgovske prostore zunanaj prav lepo prenoviti, da izgleda sedaj jako moderno. Čestitamo!

Nanovo sta odprla mesnico doli v mestu Mr. in Mrs. Louis Ahčur. Rojakom podjetje prav toplo priporočamo. Tudi njima čestitamo!

Mrs. Anna Dular doli na tretji cesti je tudi dala hišo tako lepo popraviti da le kaj. Tudi vam čestitke, Mrs. Dular! — Prav tako tudi naš rojak Mr. in Mrs. John Pražen, tajnik društva št. 3 DSD preurejuje pročelje svoje hiše. Vse tako izgleda, da tretja cesta postaja prav čedna. Pozdrav vsem Slovincem.

Poročevalec.

Poziv Slovincem v državi Ohio

Cleveland, O. — Z naročilom našega dnevnega rojaka in guvernerskega kandidata Mr. Frank J. Lauscheta se obracam na vse naše državljane živeče v državi Ohio, da takoj in živo stopijo v akcijo za njegovo izvolitev pri volitvah, ki se vrše 2. novembra t. l. Tozadevno je priporočljivo, da se ravnamo po sledečem redu:

1. Porabimo od danes naprej vsako priliko in priložnost, da za njegovo izvolitev agitiramo.
2. Odmor v tovarni, ko prisledemo k sodelavcu, danes k temu, jutri k drugemu, povejmo vrhine o našem kandidatu.
3. Če nas pot domov nanesa, da potujemo z tujerodnim znanecem ne zamudimo prilike, da mu povemo, kdo je Frank J. Lausche.
4. Če slučajno stopimo na časo pive in se zapletemo v prijateljsko kramljanje, ne smemo nikoli pozabiti, da Frank J. Lausche kandidira za guvernerja.
5. Tudi z našimi otroci se moramo tozadevno doma pogovoriti, da nam bo Lauschetova izvolitev v ponos in ugled pred ameriško javnostjo.
6. Telefon je zelo efektivno sredstvo za agitacijo in ka-

"Oče Susmanov," mi ni dalo, da ne bi staval prevažno vprašanje na predavatelja, "tisti Likarjev kozel, kaj ne? Ne pa morda tak, ki vas je pogladil takrat z Debelega hriba v vas in naravnost na Matencov skedenj, kaj ne?"

"Kaj še nisi pozabil, ki sem lansko zimo v temle zapečku pripovedoval, kako se mi je prikazal sam bogosvarjav v podobi kozla, ko sem pasel koenje tiste noči gori nad vasjo? Aha, tisto pa, tisto, bil je zares sam peklensček, ki se mi je postavil nasproti. Še zdaj čutim, po tolikih letih, peklenski ogenj, ki mu je švigal iz gobca naravnost vame. Naj mi nihče ne reče, da ni bil sam poglavar iz spodnjih prostorov."

"Pa ste pravili, da ste imeli pri sebi gnojne vile zaradi varnosti. Kako, da ga niste nasadili?" bi jaz rad vedel in sem pogledal po oknih, če se mi od tam morda ne reži kaj nepravdanskega.

"Veš, Japček, na vile sem bil pa čisto pozabil. Prav nič me ni sram povedati, da nisem mislil na nič drugega kot da bi izbral najbližjo pot do Matencovega kozolca, ki je stal najbližje v vasi."

"Pa molili ste takrat, kaj ne, oče Susmanov?" poizvedujem dalje.

"Prav takrat ne, ker ni bilo časa, če kaj vem. Toliko se spominjam, da sem napravil najprej velik križ, potem sem jo pa ucvrl. Sele, ko sem bil globoko zarič na kozolecu v senu, šele tedaj sem začel z molitvijo, kakor nisem tako goreče še nikoli poprej. Spodaj pod kozolcem, se mi je zdelo, sem namreč čisto natančno slišal nekovo stopicanje in vohanje. Peklensček je bil na moji sledi, pa mu menda ni prišlo, na misel, da sem se rešil gor po lestvi. Nikoli več nisem šel potem v gmajno s konji ponoči, sam že ne. Če nas je bilo več in smo zakurili močan ogenj, drugače ne."

"Seveda sem ti, ampak tam po zavrtih ne boš prišel v Babno polje. Aha, že vidim, naravnost k Vragu na Gornje jezere si se namenil! Ampak ne boš, če kaj vem! Kar lepo obrtni in mimo Stričkove hiše na to stran vasi, če že ne maraš po vasi. Kaj se bojiš, da bi te kdo videl s kozlom. Prav šikalo bi se ti! Po tej strani je najbližje do pod Šteberka, skozi goščo in pod Križno goro in čez Loško planoto v Babno polje. Kakor si se pa ti namenil, bi prišel pa v Lipsenj in na Gornje jezero, kakor bi hotel z levo roko zadaj okrog v desni arkožet. Ej, saj ne boš, ne! Kar lepo obrni na to stran, Likar. Saj vem, k Vragu te zopet mika, da bi se tam nacejal in zapravil. Menda bi bilo res še najboljšje, če bi kar jaz peljala kozla nazaj. Kaj se ve, kaj boš pa zopet pripeljal domov."

"Jezik, babji," je godrnjal Likar sam pri sebi, ko je potegnil kozla nazaj in jo ubral po odkazani poti, ki res ni imel hudega namena, ko je najprej ubral pot proti zavrtim, kar tako iz navede, samo da ne bi vlekel kozla rogatega po vasi. Naj ga vidi Jenča Mica, pa bo v petih minutah vsa Notranjska zvedela, da je šel Likar po kozlo, pa pripeljal kozla domov.

Se enkrat je oplazil Likar z gorjačo po kozlu, da je hitreje stopil in naglo prekoračil vasi in bil kmalu na tej strani vasi, kjer jo je ubral za vrtovi gori proti cerkvi. Na vse strani se je oziral, če ga kdo vidi, pa je bilo še rano. Gospodinje in dekle so imele opravka še pri ognjiščih ali v hlevih. Pod cerkvi jo je stopil na cesto in jo ubral mimo Uleče ograde naprej. Se bomo še pomenili o tem zgodovinskem pripetljaju, da bomo videli, kako se je zadeva končno rešila.

"Ej, Likar!" zavpije nad njim žena, ki je stala pred hlevom in gledala za možem, "kam pa štramaš s kozlom?" "I, kam nek, nazaj v Babno polje, kakor nisem tako goreče še nikoli poprej. Spodaj pod kozolcem, se mi je zdelo, sem namreč čisto natančno slišal nekovo stopicanje in vohanje. Peklensček je bil na moji sledi, pa mu menda ni prišlo, na misel, da sem se rešil gor po lestvi. Nikoli več nisem šel potem v gmajno s konji ponoči, sam že ne. Če nas je bilo več in smo zakurili močan ogenj, drugače ne."

"Seveda sem ti, ampak tam po zavrtih ne boš prišel v Babno polje. Aha, že vidim, naravnost k Vragu na Gornje jezere si se namenil! Ampak ne boš, če kaj vem! Kar lepo obrtni in mimo Stričkove hiše na to stran vasi, če že ne maraš po vasi. Kaj se bojiš, da bi te kdo videl s kozlom. Prav šikalo bi se ti! Po tej strani je najbližje do pod Šteberka, skozi goščo in pod Križno goro in čez Loško planoto v Babno polje. Kakor si se pa ti namenil, bi prišel pa v Lipsenj in na Gornje jezero, kakor bi hotel z levo roko zadaj okrog v desni arkožet. Ej, saj ne boš, ne! Kar lepo obrni na to stran, Likar. Saj vem, k Vragu te zopet mika, da bi se tam nacejal in zapravil. Menda bi bilo res še najboljšje, če bi kar jaz peljala kozla nazaj. Kaj se ve, kaj boš pa zopet pripeljal domov."

"Jezik, babji," je godrnjal Likar sam pri sebi, ko je potegnil kozla nazaj in jo ubral po odkazani poti, ki res ni imel hudega namena, ko je najprej ubral pot proti zavrtim, kar tako iz navede, samo da ne bi vlekel kozla rogatega po vasi. Naj ga vidi Jenča Mica, pa bo v petih minutah vsa Notranjska zvedela, da je šel Likar po kozlo, pa pripeljal kozla domov. Se enkrat je oplazil Likar z gorjačo po kozlu, da je hitreje stopil in naglo prekoračil vasi in bil kmalu na tej strani vasi, kjer jo je ubral za vrtovi gori proti cerkvi. Na vse strani se je oziral, če ga kdo vidi, pa je bilo še rano. Gospodinje in dekle so imele opravka še pri ognjiščih ali v hlevih. Pod cerkvi jo je stopil na cesto in jo ubral mimo Uleče ograde naprej. Se bomo še pomenili o tem zgodovinskem pripetljaju, da bomo videli, kako se je zadeva končno rešila.

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanaki revoluciji leta 1848

Udarimo v imenu božjem! Tisti umazani Izanci, ki so bili tako neugnani, so pa zaukali kakor sove. Dejali so, da je to putarsko znamenje, da se zvo-hajo. A nihče se ni odzval in tudi nismo utegnili poslušati, ker so Izanci kar naprej drli po cesti in so na vsak način hoteli biti prvi, tako da smo drugi hoče ali nočeš kar za njimi ostali. Prav za nami so bili pa vojvodi, ki so bili prej med prvimi, a so šli sedaj prav zadnji, da se mi je kar zdelo, da bodo vse zamudili in bodo najbrž mrzlo jedli kakor Poljci in drugi. Tako smo se začeli vzpenjati po tisti kačji cesti pogumni in veseli; sedaj je ukala sova, nato je pa udarilo: Udri, Ceeman! Vse dol!

Glavo ali pa urbar! — da je odmevalo od bregov in iz gozda, kakor bi se nam grohotalo tisoč vravog. Vihteli smo se kire nad glavami, zamahovali s krampi, z vilami suvali v zrak, tolkli s cepini po kamenju, da so se kresale iskre, in kakorkoli je mogel kdo pokazati srečnost in razposajenost: Udri, Ceeman! Tlaka in desetina je proč! Svoboda je! Tako smo prišli do vrhnjega ovinka, od koder je videti grad. Tedaj smo zagledali vojake, ki so obkoljevali grad spredaj in od naše strani. Kar mrz nam je šel po hrbtu, zakaj bolj gotovo bi se bili nadejali srečati samega peklenščka na Turjaku kakor pa vojaka, pa celo graničarja po vrhu, tistega, ki ima bele špičaste hlače in mu vise muštave pod nosom. Prednji so kar obstajali in za njimi se je ustavljalo vse in se je zdelo, da bi šli najrajši kar ritenski. Začeli smo vpiti: Naprej, naprej! Sprednji so se pa bra-

nili: Vojaki, paganeti! Zadnji so tiščali naprej, prednji so se upirali nazaj, da je kar gneča nastala na cesti in ni bilo nobene vodstva več. Prednjih kar nismo mogli spraviti naprej in so se samo otepal: Kam bom šel z golimi rokami? — Naprej! Kaj se bojiš, zakaj imaš pa sekuro? — Tako smo vpili vse križem, iz grajskih oken so nam pa zijala kazali in grozili. Ko so poveljniki prišli pogledat, kakšen šent je cesto pretekel, da ne more vojska naprej, so jim Izanci kazali graničarje in vpili: Paganete imajo! — Kaj se pa bojite? Cesar je velel, da njegovi vo-jaki ne smejo ljudi streljati, se je naraščal Krivanoga.

[Naprej! Drugi je vpil: Fantje naprej, po urbar! — Pa nista mogla premekniti Izancev, ki so le vpili, da ne gredo na paganete. Krivanoga jo je pa pogruntal: Zakaj imamo pa vile? Z vilami jih bomo! In precej se je glasilo povelje: Z vilami vsi spredaj! Naprej z vilami! Povelje je šlo sem in tja, toda tisti z vilami niso bili prav zadovoljni in so godrnjali: Pa bi bili ukazali podajače prinese! Kakšna komanda je pa to, ki nič ne ve? — Vendar so začeli prihajati v prve vrste, kateri se pa je še obotavljali, so ga kar spehali naprej. Tako se je zdelo, da se bo vojska iznova uredila in Izanci so se začeli bahati: Jim bomo že pokazali! S pestmi so grozili vojakom pred gradom. Sedaj bo pa šlo, ko so vile spredaj, smo se pomenkovali in stopali v vrsto, Tone Krivanoga je pa od zadaj vpil: Naprej! Jaz sem žejen! Hitro naprej! — komaj so prišle komandantove besede do grada, tedaj se je pa na zidu nekaj posvetilo in pokadilo ter zagrmelo, da se je vse streslo okoli nas in pod nami. Za trenutek je vse obmolknilo in najbrž je ljudem tudi sapa zastala in srca. Šele ko je grom udaril nazaj od nasprotnega brega, od Ločnika, od Kureščka, kakor bi bili povsod okrog nas postavljeni topovi in bi streljali na nas, so se nekateri zavedeli in z glasom, polnim strahu in groze, zavpili: Štuki! Štuki! Bežimo! — Bežimo! je jeknilo po vsej naši vojski in tisti hip je bila vojska pod cesto in se je spuščala po strmini navzdol med drevjem in grmovjem, loveč se po vseh štirih, od drevesa do drevesa, se prekopicvala čez glavo, se vozila kakor na saneh po drčah, po grušču in koreninah, kakor je kdo mogel, kakor se mu je zdelo varneje in hitreje. Ničeh se ni utegnil obrniti, da bi bežal pešce, vse je tiščalo navprek. Jaz sem bil še ostal na cesti, mlad sem bil in radeveden, pa tisti Krivanoga se je še nekaj obotavljaj in nekaj drugih. Tedaj je pa zopet zagrmelo, da se je vse treslo. Po zraku so letele goreče cunjke. Komaj sem se ozrl, sem že videl, kako se je Krivanoga zagnal na kraj ceste in zavpil žalostno na pomaganje: Prizajetj smo! Sin Davidov, reši me! — in v istem hipu se je vrgel za drugimi v grmovje.

Zadnji sem bil na cesti in takako groza me je bila obšla, da sem se že jaz spustil nizdol. To pa rečem, noben vihar ne bi bil tako naglo pometel ceste, kakor so bili s Turjaka s praznimi topovi pognali vse našo vojsko. Zakaj pravili so kesneje, da so za poskušnjo le s kunjami nabili topove in z njimi pozdravili sovražnika; ko so pa videli, kako so lahko spravili celo vojsko v dir, je velel grof streljati od veselja. Graničarji so pa vpili:

(Dalje prihodnjic)

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Smednika za župnega upravitelja v Podbrezje.

Hostnik Anton je imenovan za upravitelja v Smedniku.

Stanko Jeglič je imenovan za vikarja namestnika v Rovtavih.

Sitar Ivan, bivši kaplan v Ribnici je postal upravitelj v Čemšeniku in soupravitelj duhovnije Izlake.

Hren Bogomir je bil nastavljen za kaplana v Hinje z bivališčem v Velikem Lipju. Kakor znano so partizani v Hinjah cerkev, župnišče in vso vas požgali. Popraviti nima kdo.

Merlak Janez je postal kaplan na Vrhniki, Zaplata Franc kaplan v Šmarjeti, Zevnik Mihael pa župni upravitelj v Banjaloki pri Kočevju.

NOVIH ŠMARNIC NI. — Ljubljanska škofija ne more, kot smo že pisali, izdati svojega lista za duhovnike, ampak razpošilja le na stroj razmnožene okrožnice. Kot značilnost za vse razmere na Slovenskem naj navedemo iz ene teh okrožnic, da letos niso mogle iziti nobene šmarnice. Okrožnica pravi, da jih "ni bilo mogoče privediti." Vse zato, ker je v Jugoslaviji taka svoboda. Nobene verske knjige ne morejo natisniti, ker brezbožni režim ne da papirja in ne tiskarne. Ta pa ima vse v svojih rokah.

PREVIDEVANJE BOLNI-KOV V BOLNIŠNICI. — V bolnišnico sme na Slovenskem duhovnik k bolniku le, če bolnik izrazi željo, da hoče prejeti zakra-

mente za umirajoče. (Ob navadnih urah obiskov sme seveda tudi duhovnik v bolnišnico.) Bolnik, ki take želje bolničarki sam ne izrazi, ne more biti previden. Smejo to, če je bolnik v takem stanju, da ne more izraziti te želje, storiti tudi sorodniki. Če pa takega sorodnika ni tam, umrje bolnik, ne da bi bil previden. Zato škofljska okrožnica opozarja, naj se dajo bolniki prevideti doma, predno gredo v bolnišnico.

SPET OBSODBA NA SMRT. — 31. avgusta je bil v Novem mestu na smrt obsojen neki Kuder Milan. Bil je gozdarski inženir in pomočnik direktorja Dolenjskega gozdnega gospodarstva. (Gozdovi so sedaj po večini državna last). Obtožen je, da je kot gozdarski uradnik izvajal sabotažo in delal državni škodo. Obenem so se spomnili, da je bil med vojno menda tudi v nemški službi. Takrat je bil ba-je proti partizanom.

Obenem z njim je bil obsojen tudi bivši direktor Dolenjskega gozdnega gospodarstva inženir Setine Anton. Ta je menda manjši grešnik, ker je dobil le dve leti zapora.

Tako cvete državno gospodarstvo. Še nikjer se niso ljudje radi tega poboljšali, če so postali državni hlapi.

OBSOJENI TRGOVCI AL-FONZ BREZNIK. — Predno je kdo v Jugoslaviji obsojen pri sodišču, ga navadno komunistični listi že napadejo v svojih pred-razih in ga tam zaznamujejo kot

hudodelca. Tako so dva meseca poprej napisali dolge kolone o trgovcu Brezniku, predno ga je sodišče 31. avgusta sodilo. Ker je bil že naprej od komunističnih vodij obsojen, so ga morali seveda obsoditi tudi sodniki. Alfonz Breznik je dobil devet let, sin šest let, žena štiri leta. Dva druga otroka sta dobila le po nekaj mesecev. Ves ta proces je še v zvezi z vladno akcijo, da se odstrani vse trgovce. Breznikovo premoženje je seveda zaplenila država. Tako bodo sedaj prodajali v Ljubljani glasbene instrumente v Titovem imenu.

Glas iz Kanade

St. Cesaire, Que. — Po daljšem času se zopet oglašam s par vrsticami in obem pošiljam tudi zadnji obrok za naročnino za to leto. Za drugo leto pa upam, da bom že toliko pri denarju, da bom lahko poslal kar za celo leto naprej. Zdaj, od začetka nas še vse bolj muči za denar, ko je zaslužek še bolj majhen. Jaz, za svojo osebo, sem zdaj prišel do \$33.22 tedenske plače, med tem ko sem imel v začetku komaj 47 centov na uro. Seveda je to kosmat zaslužek.

Zdaj sem že odslužil, kakor seveda tudi vsi tisti, kateri smo skupaj prišli v Kanado, že polovico obvezne dobe, to je 6 mesecev. Tukajšnjemu življenju smo že tudi kolikor toliko privadili. Največje težave nam pač dela neznanje jezika. Tukaj, v pokrajini Quebec, je še poleg angleščine važna tudi francosčina. Seveda bi opravič človek vse v angleščino, če bi seveda isto znal. V Evropi pač nisem mislil, da bo v Kanadi treba znati oz. bi bilo dobro, če bi znal tudi francosko. Pisal sem po tozadevne knjige že na več krajev, pa nikjer ni mogoče dobiti kaj takega, namreč — slovensko-francoskega. Angleško-slovensko Dr. Kernovo vdnico sicer imam, pa si z njo dosti ne opomore, ker nimam pri učenju iz iste nobene pomoči. Moji prijatelji in rojaki po večjih krajih oz. mestih, kot n. pr. v Montrealu, Toronto, Hamiltonu in drugod imajo priliko obiskavati večerne učne tečaje. Jaz te prilike tukaj v podeželskem kraju nimam, posebno še radi tega, ker sem tukaj pač sam izmed tujcev D. P.

Ameriško Domovino zdaj zopet redno prejemam, medtem, ko je bil pred dnevi v tem oziru neke nek zastoj. Zdaj prejemam poleg A. D. še Amerikanski Slovenec. Ne vem ali ga pošiljate kot prilogo ali na ogled. Za enkrat mi denarna sredstva ne dopuščajo, da bi si naročil še en časopis. (Urednik A. S. nam je sporočil, da za enkrat dobivate Amer. Slovenca brezplačno, kot je to sklenil gi. urad KSKJ in o tem boste več čitali v Amerikanskem Slovencu. Op. ured.) Prejemam tudi argentinski časopis Svobodna Slovenija.

Ameriško Domovino jaz, kakor vsi ljudje, vedno težko pri-

čakujem ter jo seveda tudi vsopazljivo prečitam. Kakor vidim ima ista vedno večji krog naročnikov iz naših begunskih oz. zdaj emigrantskih vrst. Prav je tako. Saj to je sedaj naš časopis, kateri nam nadomestuje nekaj tako priljubljenega našega "Slovenca" in njemu sorodne časopise.

Pred nekaj dnevi smo dobili, kot vam je gotovo že znano, zopet novo skupino naših deklet sem v Kanado. Kakor je bilo v taborišču ob njihovem odhodu vse žalostno, tako smo jih bili mi tukaj veseli. Saj nas je tako vedno več tukaj in še bomo po odslužitvi naših obveznih dob po možnosti bolj skupaj naselili, da ne bomo tako raztreseni po tej širni Kanadi. Rekel sem prej, da so bili ljudje v taborišču Spittal ob odhodu deklet žalostni. Čisto razumljivo. Saj je z njimi odšla zopet kar lepa skupina (87 deklet) od naše begunske skupnosti, in to samih mladih ljudi. Tako so cepl naša begunska skupnost. Raztresli se bomo na vse strani sveta. In to vse radi tega krutega komunizma.

Dekleta smo mi, kar nas je v Montrealu oz. v njegovi bližnji okolici, kakor tudi več fantov, ki so zaposleni na železnici v Merrickville, ob njihovem prihodu v St. Paul De Ermitte pozdravili. V omenjenem kraju, v okolici Montreala je namreč velik hotel, kjer se skoraj vsak transport ustavi. Od tu potem razmestijo ljudi na službena mesta.

Svidenje je bilo jako veselo, posebno še za nekatere fante, ki so dobili s prihodom deklet sem svoje izvoljenke in seveda tudi obratno. Zelo smo radovedni, kam bodo ta naša dekleta sedaj razmeščena na službena mesta. V glavnem so si želele vse proti Torontu, v kolikor jim bodo seveda želje uslišane.

Mi tukaj zelo pogrešamo naših slovenskih duhovnikov. Pred kratkim je opravil po Ontario in deloma tudi Quebecu dušnopastirsko turo slovenski duhovnik g. dr. Pašk, ki je namreč kot kaplan nekje do pri Niagarskih slapovih. Tako je omenjeni gospod vsaj delno mogel ustreči verskim potrebam naših ljudi. Jaz, na žalost nisem deležen tega, ker je bil gospod v Montrealu pri naših ljudeh med tednom, ko jaz radi dela ne morem tja. Upanje pa imamo, da bomo tudi v tem oziru prej ali slej prišli na boljše, da bomo lahko v materinem jeziku opravljali svoje verske dolžnosti. Seveda je poleg tega še več drugih problemov, ki nas težijo, ampak s časoma, kot rečeno upamo, da se bo obrnilo v vsakem oziru na bolje.

Toliko za enkrat o našem življenju v novi domovini. Lepo pozdravljeni vsi v uredništvu, kakor tudi vsi čitatelji Ameriške Domovine in še posebno naši Kanadčani!

France Godec.

Metulj in čebela

"Poglej mene," reče nekega dne metulj čebeli, "ali videla že kdaj kaj bolj ljubkega? Ali nisem mar lep, očarljivo lep?"

"Molči, ne umni bahač," odgovorila čebela. "Tisti, ki se sam hvali, pokaže, da ne zasluži hvale drugih."

Za tistega, ki ima resnične moralne vrednosti, je zunanji videz kaj slabo nadomestilo.

MALI OGLASI

Farma naprodaj
Lastnik prodaja farmo, obsegajočo 21 akrov, 11 sob hiša za 2 družini, moderna. Na farmi je moderen traktor in orodje. Nahaja se na Richmond Heights. Pokličite za sestanek IV 3076. (209)

Gladilnik naprodaj
Naprodaj je Conlon gladilnik v izvrstnem stanju. Zglasite se na 1161½ E. 61. St. ali pokličite EN 7328.

Harmonika naprodaj
Naprodaj je 120 basov harmonika, Italo America, v jako dobrem stanju, s stojalom. Cena \$160. Pokličite KE 1752. (205)

Thomas Flower Shop
CVETLICE za vse prilike šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tome), lastnika 15800 Waterloo Rd.—IV 3200

Znamke!
Jugoslovske znamke prodaja August Kollander 6419 St. Clair Ave. v S. N. Domu (Tues.-x)

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCIS ZULICH, agent
Zavarovalniški svet za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
17 Vanhoe #221
18115 NEFF ROAD

MOŠT — VINSKI SODI

Naznanjamo, da smo začeli prešati grozde ter da dobite fin, okusen mošt in prvotne vinske sode.
Cene so zmerne — postrežba prijazna in točna.
Se priporočamo

BOZEGlav WINERY
6010 St. Clair Avenue
EN 0282

Zdravniki poznajo DOBRE zdravnike . . .

Odvetniki poznajo ZMOŽNE odvetnike in sodnike . . .

Odvetniki imajo enak interes kot vi, da se izvoli dobre mo-že. Tukaj so kandidati za iz-praznjene termine, ki so pri-poročeni po glasovanju vseh clevelandskih odvetnikov.

SUPREME COURT OF OHIO
EDWARD C. TURNER
KINGSLEY A. TAFT
COMMON PLEAS COURT
EDWARD BLYTHIN
JOSEPH H. SILBERT
DAVID C. MECK, JR.
BENJAMIN D. NICOLA
Cleveland Bar Association
Allerton Hotel
Campaign Chairman
Wallace J. Baker.

(207)

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE LUBLJENE IN NIKDAR POZAB-LJENE MATERE

Angele Rossa

ki je za vedno zatimila svoje mile oči 19. oktobra 1947.

Življenja vrtne tamkaj ni, kjer v miru zdaj počivaš ti, draga mati ljubljena med nami neposeljena.

Če globoka je gomila, pa tako globoka ni, da ljubesen spet združila ne bi nas za večne dni.

Zalujoči ostali:

HČI in SINOVA.

Cleveland, O. 19. oktobra 1948.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in health, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of Oxy-One-A-Day's (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for thirty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get Oxy-One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
KIMM LABORATORIES, INC.
Spartan, Indiana

(Dalje prihodnjic)

Kraljevska buča. — Mrs. W. H. Bowen iz Decatura, Ga. se postavi z velikansko bučo, ki je zrastle na njeni nji-vi. Dolga je 62 in pol palca, v obsegu čez sredino pa meri 54 in pol palca. Tehničarji niso bili pri roki, da bi vedeli koliko tehta, a Mrs. Bowen je morala vzeti samokolnico, da je bučo pripeljala v kuhinjo, kjer bo iz te buče spekla "pie," ki bo menda tudi precej velik, bi rekli.

Za Uralom. — Gornja slika nam kaže enega izmed številnih ruskih industrijskih krajev za Uralom. Tukaj imajo Rusi poklicne šole, kot je n. pr. ta Ulan-Ude v Burjat mongolski sovjetski republiki, kjer hče izobražiti dijake v tenis.

Za Uralom. — Gornja slika nam kaže enega izmed številnih ruskih industrijskih krajev za Uralom. Tukaj imajo Rusi poklicne šole, kot je n. pr. ta Ulan-Ude v Burjat mongolski sovjetski republiki, kjer hče izobražiti dijake v tenis.

(207)

Izgubljeni svet

ROMAN

Zdaj torej veste, dragi Mr. McArdle, na kak način dobite poročila, pa vsete tudi resnico za slučaj, da nikoli ničesar ne boste več čuli o vašem nesrečnem dopisniku. Nocoj sem pretruden in prepotrt, da bi napravil kake načrte. Jutri pa moram izmisliti katerikoli način, da ostanem v stisku s taboriščem in da lahko poiščem sledove svojih nesrečnih prijateljev.

Trinajsto poglavje.

Slika, na katero ne pozabim nikoli.

V trenutku, ko je zahajalo solnce in se bližala žalostna noč, sem zagledal spodaj sredi brezmejne planjave osamljeno Indijančevu postavu pa gledal za njim, našim edinim slabim upanjem na rešitev, dokler se ni izgubil v zahajajočem solncu, rožnati megli, ki se je dvi-

V BLAG SPOMIN
27 OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
NEPOZANEGA SOPROGA
IN OČETA

Frank Černeliča

ki je za vedno zatisnil oči dne
16. oktobra 1921.

Mesec oktober je zopet v deželi, zgodnje jeseni razpije se kras, mi pa ne moremo biti veseli, ker je najtužnejši mesec za nas.

Hladna te zemlja že dolgo let krije, v tihih gomili pokojno zdaj spiš, sonce jesensko na grob ti zdaj sije, v duhu pa večno med nami živiš.

Zaljubljeni ostali:

SOPROGA in HČERKE
Cleveland, O., 19. oktobra 1948.

gala med menoj in reko v daljavi.

Bilo je že popolnoma temno, ko sem se povrnil v naše izropano taborišče, in zadnje, kar sem videl, je bila rdečkasta luč Zambovega ognja; ostal je edini svetla točka na vsem širokem svetu tam spodaj, kakor je bila navzočnost zvestega zamorca edina tolažba za moje obupano srce. Sicer pa sem se prvič, od kar nas je zadela nesreča, počutil nekoliko boljše, dobro se mi je storilo pri misli, da bo zvedel svet, kaj smo opravili, da se ne bodo v najslabšem slučaju izgubila z našimi kostmi vred tudi naša imena, temveč se bodo ohranila za potomce kakor tudi sadovi našega raziskovanja.

Hudo je pač bilo ostati in spat v nesrečnem taborišču, a prenočiti kar sredi divjega gozda bi bilo še bolj grozno. Za eno ali za drugo sem se moral vsekakor odločiti. Previdnost me je svarila, da bi bilo najboljšje ostati pokoncu na straži, a izmučeno telo je nasprotno oblastno zahtevalo počitka. Povzpel sem se na vejo orjaškega gingkovega drevesa, a bila je pregledka, da bi gori lahko varno čepel: najbrž bi strmoglavil na tla in si zlomil vrat, čim bi zadremal. Zato sem se zopet spustil na tla in pričel ugihati, kaj naj počnem. Zagradil sem slednjič vhod v našo zarebo, našgal v trikotu tri posamezne ognje, na hitro sem zadostno povečerjal in takoj trdno zaspal, da naposled doživim nepričakovano in jako veselo prebujenje. Na vse zgodaj, baš ob svitanju, se mi je spustila na pleče neka roka, in ko sem planil ves drhteč od razburjenja na noge ter pograbil puško, mi je ušel radostni krik, kajti zagledal sem v sivkasti mrzli luči, da kleči poleg mene lord John.

Bij je on — pa zopet ni bil. Ko sem ga zapustil, je imel miren nastop, neoporečno zunanost in brezhibno obleko. Zdaj pa je bil bled, divje je gledal in tako težko dihal, kot da bi moral daleč in naglo teči. Njegov suhi obraz je bil krav in razpraskan, od obleke so ostale samo cunje, in klobuka ni bilo več. Obstermel sem pri tem pogledu, a Roxton mi ni

pusstil časa za vprašanje. Brskal je po naših stvarih in govoril istočasno naprej.

"Hitro, mladenič! Hitro!" je klical. "Vsak trenutek je dragocen. Tukaj sta dve puški — vzemite ju! Ostali dve imam jaz. Tako, zdaj pa si naberite nabojev, kolikor jih le morete nositi. Natrpajte si z njimi vse žepce. Tako, gotovo je! Zdaj pa še nekaj hrane. Pol tucata škatel bo nama zadostovalo. Zdaj je vse v redu! Zdaj ni časa za razgovore in ugibanja, pa ste vi bili, mladenič? Vi ste požurite se. Le hitro naprej, sicer sva izgubljena!"

Še vedno napol zaspan, nisem bil v stanu si misliti, kaj vse to pomeni, in sem drvel za njim kakor prismojen skozi gozd s puškama pod pazduho ter polnim naročjem najpotrebnejše ropotije. Letel je sem in tja naravnost skozi goste grmovje, dokler ni prišel do posebnega neprodirnega trnja. Zagradil se je vanj, ne da bi se zmedel za bodičevje, se tam vrgel na tla in me potegnul za seboj. "Tu sem!" je zahropel. "Tukaj sva menda na varnem. Najprej bodo nedvomno nasko-

čili zopet taborišče. To bo pravo, kar jim pride na misel. Baš to jih more zmotiti."

"Kaj pa pomeni vse to?" sem vprašal, čim sem prišel do sapa. "Kje sta profesorja? In kdo nas za sleduje?" "Opice, človečniki," je naglo odgovoril. "Moj Bog, kake zverine so to! Ne govorite preglašno: imajo dolga ušesa in ostre oči, le voh, če se ne motim, ni posebno razvit, tako da nas menda ne bodo zavohali. Kje čas za razgovore in ugibanja, pa ste vi bili, mladenič? Vi ste požurite se. Le hitro naprej, sicer sva izgubljena!"

Prav na kratko mu sem zašepetal, kar sem pač opravil. "Lepe reči," je zamrmral, ko je čul o dinosavru in jami. "Za njim kakor prismojen skozi kraj. Kaj? A jaz nisem niti ter polnim naročjem najpotrebnejše ropotije. Letel je sem in tja naravnost skozi goste grmovje, dokler ni prišel do posebnega neprodirnega trnja. Zagradil se je vanj, ne da bi se zmedel za bodičevje, se tam vrgel na tla in me potegnul za seboj. "Tu sem!" je zahropel. "Tukaj sva menda na varnem. Najprej bodo nedvomno nasko-

mila. Se niti nista utegnila, da

bi pričela kak prepir. Nenadno se sesulo vse polno opic. Prišlo je jih je toliko z drevesa na tla, kakor bi kdo jabolka stresal. Mislim, da so se zbirale že ponoči, dokler ni bilo veliko drevo nad nami z njimi natrpano polno. Eni izmed njih sem prestrelil trebuh, a preden smo utegnili razumeti, kaj se godi, smo že vsi ležali na hrbtu po tleh pa nismo mogli premakniti ne rok, ne nog. Pravim jim opice, toda držali so v rokah gorjace in kamne, so znašli nekaj mrmrati, da se zmenijo med seboj, in nam slednjič zvezali roke z ovijalkami, tako da nadkriljujejo vse zverine, ki sem jih videl, ko sem se potikal po svetu. Opicji ljudje so to, prehodna oblika, "pogrešani člen", in zaradi mene naj bi ga še vedno pogrešali. Odvlekli so ranjenega tovariša, ki je krvavel kakor zaklan prešič, so se usedli v krogu okoli nas, pa nikoli še nisem videl tako ledeno morilsko obrazov. Bile so same zastavne zverine, kakor človek velike, a dokaj močnejše. Rdeče obrvi imajo in pod njimi čudno steklene oči;

usedle so se in pričele nepremično buljiti v nas. Challenger ni sicer zajec, a še njemu je bilo to preveč. Mukoma se je poskušal povzpeti na noge in se nanje drl, da se je tega že naveličal, naj nehajo. Menda ga je ta nepričakovani napad nekoliko zmešal, zakaj razgrajal je in klet kakor prismojen. Če bi se nanj navallila tolpa časnikarjev, ki jih ima tako posebno rad, še takrat se ne bi mogel bolj dreti."

"No, in kaj so počele potem?" napeto sem poslušal čudno povest, ki mi jo je šepetal na uho moj tovariš s puško v roki pripravljeno za strel, ne da bi nehaj ves čas pazno gledati naokrog.

"Mislim sem da nam je odbila zadnja ura, a stvar se je nenadno zasukala drugače. Opice so vse skupaj neprenehoma obrbrale in mrmrale. Potem pa

se je postavila ena od njih pomišljivo Challengerja. Vi se boste temu nemara smejali, mladenič moj, a pri moji veri, bi si lahko bil oba v sorodu! Saj tundi jaz temu ne bi nikoli verjel, če ne bi videl na lastne oči. Ta stara opica — bila je njih glavni var — je izgledala kakor zverine in klet kakor prismojen. Če rdečimi kocinami porastel Challenger, je kazala vse one lepe poteze, ki odlikujejo našega prijatelja, samo da so bile za spoznanje bolj izražene. Imela je isto čokato telo, mogočna ramena, izbočena prsa, vratu tudi ni bilo videti, imela je dolgo rdečkasto kodrasto brado, košate obrvi, v očeh ji je bilo zapisano: "Kaj pa vi hočete od mene, da bi vas vrag!" in tako dalje, ponoviti bi pač moraj ves osebni popis. Ko se je razkoščila opica poleg Challengerja in mu spustila na pleče šabrbrale in mrmrale. Potem pa

Izšla je vrlo zanimiva in poučna knjižica o našem narodu

Velika borba malega naroda

Krasi jo več lepih slik. Stane 50c. Vsak naročnik dobi povrhu list Prijatelj trpečih in podobico Brezizjanske Marije. Naroča se: **BISHOP BARAGA RELIEF, 933 Hopocan Ave., Barberton, Ohio.**

Pošiljanje MOKE IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago pošiljateljem, da pošljejo svojem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNIKA (dô hiše).

CENE MOKE SO:

1) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$9.00

Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemnika je vračunano v gornji ceni. Prejemnik mora v tem slučaju sem plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

2) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$13.00

V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILLS" je prvovrstne kvalitete, vsebuje visoko količino proteina, najmanj 13%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard paketov, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms). Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju izgube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POSLJEMO ISTO KVALITETO MOKE, KATERA JE SEDAŠ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ PET VREČ MOKE in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozarjamo, da postane vse blago po naročbi Vaša last, do čim smo mi samo posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBOVOLJNI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V nedeljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBOVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street New York 11, N. Y.

Telefon: WAtkins 4-9016

Vaš in naš kandidat
za guvernerja
države Ohio
je
FRANK J.

LAUSCHE

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posesiva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS